
Kyrkomötet
Motion 2015:20
av Olle Burell m.fl.

Säkerställ att ingen diskriminering sker i samband med kyrkliga handlingar

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att utfärda bestämmelser som säkerställer att ingen diskrimineras i samband med kyrkliga handlingar.

Motivering

Svenska kyrkans grundläggande syn är att alla människor har lika värde och att kyrkan ska vara fri från all form av diskriminering. Det är av största vikt att det genomsyrar de kyrkliga handlingarna. Ingen ska riskera att mötas av strukturer eller bemötande som kan uppfattas diskriminerande.

Ett tydligt ställningstagande i den riktningen var när kyrkomötet för sex år sedan fattade beslut om att äktenskap ska kunna ingås i Svenska kyrkan också av samkönade par. Av beslutet framgår också att två äktenskapssyner ska kunna inrymmas i Svenska kyrkan, vilket fick till följd att den präst som inte vill viga samkönade par kan avstå. Det betyder dock inte att det enskilda paret ska mötas av inskränkningar vad gäller friheten att vigas i sin hemförsamling eller den församling de väljer. Det är kyrkoherdens ansvar att se till att det finns en präst som kan förrätta vigseln. Motsvarande gäller också andra kyrkliga handlingar, oavsett familjebild ska medlemmar i Svenska kyrkan aldrig behöva riskera ett diskriminerande beteende.

Under den tid som gått sedan beslutet har många samkönade par valt att gifta sig i kyrkan och många har också valt att döpa sina barn. Det fungerar på de flesta håll alldeles utmärkt, paren bemöts med välkomnande och glädje från församlingens sida. Det finns fungerande regler och rutiner som gör att paret inte behöver konfronteras med att det kan finnas präster i församlingen som inte vill utföra kyrkliga handlingar åt samkönade par.

När beslutet om samkönade äktenskap togs och beslutet om att tillåta enskilda präster att avstå från att viga par av samma kön, var det under förutsättning att inga par skulle diskrimineras. Det är alltså inte per definition diskriminering att en präst har rätt att avstå från vissa kyrkliga handlingar, utan diskrimineringen uppstår när parets rätt till kyrklig vigsel inskränks eller när de bemöts annorlunda än andra par. Det är då centralt att följa upp hur det fungerar i praktiken, vilket kan få till följd att vissa bestämmelser behöver förändras för att förtydliga ansvaret för att ingen diskriminering ska ske.

Med anledning av ovanstående föreslår vi att kyrkomötet uppdrar till kyrkostyrelsen att utfärda bestämmelser som säkerställer att ingen diskriminering sker i samband med vigsel eller andra kyrkliga handlingar.

Mot 2015:20

Stockholm den 30 juni 2015

Olle Burell (S)

Marta Axner (S)

Wanja Lundby-Wedin (S)